

על הדרך

ופירש"י קולו כנער, וקשה דזהו שיטת ר"י (סוטה יב) וכבר השיב לו ר"ג א"כ עשו למשה ובניו בעל מום, והאיך תפס רשי"י דברי ר"י. וכחוב הוא לתרין דתשובה ר"ג היתה דוקא לשיטתו דס"ל לר"י (זבחים קיג). אין מנהה בבמה, וא"כ לפ"י הסוגיא דפ' טב"י (שם ק"א סע"ב) משמע דס"ל מרע"ה לוויי, ונפסל בקולו כנער, משא"כ רשי"י ס"ל כמה"ד יש מנהה בבמה, וא"כ הי' מרע"ה כהן, ואני נפסל בכך, ודפק"ה.

והעיר בוה חכ"א בקובץ כורם שלמה (שנה ג' קו' ד' ע' לג):

תמונה, הרי בפ' אמרו (ויקרא כ"א כ"ב) פירש"י בהדייא הצריכות אליבא דמ"ד מרע"ה לוויי הי'. (ולכלאורה טעמו דסתם ספרא ר"י, וכמו שהעיר הרש"ש שם בפ' טב"י).

★★

בגמ': ותאמר מיידי העברים זה מנא ידעה וכו' שראתה אותו מהווים.

הגהה נחלקו הראשונים במא דאיתא בסנהדרין (נ"ט): דבני קטרוה חייבים במילה, ופירש"י דוקא אותם שש בנים שנולדו לאברהם מקטורתה נתחייבו במילה, עי"ש. אולם דעת הרמב"ם (פ"י מלכים ה"ה) דכל בני קטורה אף לווזות חייבים במילאה. ובט' גן רווה פ' ויגש הוכיח מסוגיןCSI רשי"י, דאי נימא כהרמב"ם דבנוי קטורתה חייבים במילאה לעולם, וא"כ אכתיה קשה מנא ידעה שהילד מן העברים דילמא מבני קטורה הוא. ועי"ש שכח לישב דעת הרמב"ם ע"פ הסוברים (מאיירי יבמות ע"א: ומהרש"א סנהדרין בח"א צ"ב), שאג"א סי' מ"ט ומ"ח מצו"ב), דאף להרמב"ם דבנוי קטורתה חייבים במילאה מ"מ אינם חייבים בפריעה, ואם כן שפיר ראתה שהוא מבני העברים.

אולם לכארוי אכתיה צ"ע מהמובואר ביבמות (ע"א): דפריעה לא ניתנה לאברהם אבינו ואינה אלא מהלכה למ"מ, ומובואר שם שכל ישראל אכן לא פרעו מילתן עד ימי יהושע, (ומש"כ בתוס' שם דआע"ה פרע מילתן, לכארוי לא אמרו כן אלא על האבות והשבטים עצמם ולא לאחר מכן), והדרא קושיא לדוכתי. (קובץ קול התורה קובץ מ"ט ע' לח)

★★

שיש לחלק, דעת אבא"ה ענין הגירות היה באמת רק לענן קבלת מלכות הקב"ה, משא"כ לאחר שהקב"ה כרת ברית עם אבא"ה י"ל דעתין גירות נקרה דוקא כאשר חפן להסתפק לנחלת הי' ולהמנות על דרכו אברהם יצחק ויעקב, ואני גר עד שימול, ויעוין תוס' חגיגה ג. ד"ה תחילה שכח שאבא"ה נחשב גר ע"י שנצטווה על המילאה.

(הרהור ג' ר' צבי קרייזר שליט"א)

★★

ובספר מרפסין איגרא (פרק' שמota) כתוב: הרי טבילה גור צריכה להיות בפני שלושה, כמו בא מסכת קידושין (סב, ב), ואיך, אם כן, הוועלה לה טבילה לשם גירות?

ושוב קשה: הרי קודם מתן תורה היה על כלם מורת בני נח, ואם כן מה שייכת טבילה לשם גירות?

תוירין בזה הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א: הגירות לפני מתן תורה נועדה להיכנס לזרע המוחס, זרע אברהם יצחק ויעקב. כלומר: אף אם נאמר שלכלם דין בני נח היה, אך מכל מקום ברור שהיה קיים זרע מוחס שמן המשיך והתפתח כל עם ישראל, ולצורך כך התגירה בת פרעה.

ולפ"ז לא יועילו שלושה, שהרי גם השלושה עצם בני נח הם מבחינת מצוות, ולכןן מהני אף שלא בפני שלשה.

שוב תירץ בזה הגאון ר' שמחה זיסל ברוזיא ז"ל: בני אברהם יצחק ויעקב נצטוו בכמה מצוות נוספות על בני נח, כמו גיד הנsha וכיו"ב, ולצורך קבלת עול אותן מצוות נוספות שייק התגיר ולעboro מדרגת בן נח וגיל לדרגת חיוב גבואה יותר. אבן, בפני שלושה לא צריך, שהרי על הרכבו של בית דין עדרין לא נצטוו גם בני אברהם יצחק ויעקב, וא"כ לא קיים מושג כזה של שלושה שהם בית דין, ולכן טבלה בת פרעה והtagירה גם ללא בית דין.

★★

בגמ': תנא הוא ילד וכולו כנער דברי ר"י, אמר לו ר' נהמי, א"כ עשו למשה רבינו בעל מום.

בספר בנין אריאל בחדרי תורה פ' שמota הביא קושית הרא"ם (בשם הרמב"ן) עמ"ש רשי"י בפ' "והנה נער בוכה"